

Flertallet. Jeg lader § 2 være uforandret. Jeg foreslaar ikke, at denne Paragraf skal gaa ud, som angaar Tilveiebringelsen af de Midler, for hvilke disse Befæstninger skulle anlægges, uagtet jeg anser det for en Feil saaledes at udskrive bestemte Summer til bestemte Anliggender. Det er noget, vi altid have ivret imod ved Finanslovens Behandling; vi have villet, at de separate Fonds skulle forfonde; vi ville have, at Staten kun skal have en eneste Klasse til alle sine Diemed, og at de Midler, der udskrives, udskrives saaledes, at Folkerepresentationen og Regjeringen til enhver Tid er fri Disponent over, hvad der er i Kassen. De skulle ikke være bundne ved visse Bestemmelser om, at de og de Millioner kun maa bruges til det og det. Altsaa siger jeg, at det er en Feil efter den Praxis, som hidtil har fundet Sted her i dette Thing; men jeg siger som saa: jeg holder paa det af den Grund, jeg før tillod mig at anføre; det var den, at jeg haaber, at det skal forhindre Forslaget fra at komme ud; men jeg vil blot bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde have været med til her at foreslaa en saadan Bestemmelse som denne. Den første Sætning i mit Forslag gaar ud paa, at vort Forsvarsvæsen skal være indrettet overensstemmende med og beregnet paa en neutral Stilling for Landet. Nu kunde man maaske sige: Det er godt nok at beregne det paa, at I ville indtage en neutral Stilling, men Spørgsmaalet er, om I saae Lov dertil. Forsaavidt der havde staaet „en anerkjendt neutral Stilling“, hvilket der ikke staa, vilde det have været endnu vanskeligere at sige, om det var Noget, der lod sig opnaa; men imidlertid, hvis dette vedtages, udtales der, hvad vi ønske, hvad der er vor Hensigt, og saa kan det ikke mere siges med Sandhed, at vi ruste os for enten at kunne tage imod eller tilbyde en Alliance for at se, om vi ved Hjælp deraf kunne opnaa et Ønske, som vi alle nære. De maa erindre, mine Herrer, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) to Gange i dette Thing under Behandlingen af Lovforslag, der vedkom Befæstnings- eller Forsvarsvæsenet har udtalt, at Hensigten med vort Forsvarsvæsen var at forsvare vor Ret i Genhold til Pragerfredens Artikel 5. Sa, mine Herrer, dette Udsagn om vor Ret i Genhold til Pragerfreden er blevet saa forterfket, at Mange tilsidst have glemt, hvad det egentlig er, der indeholdes deri (E. H. Nielsen: Nei!). Da skulde man tro det, naar man hører, at man antager, at vi kunne løse dette slesvigke Spørgsmaal (B. Holm: Det er der Ingen, der tror!), men der er dog Nogen, der siger det; hvad de tro, kan jeg ikke vide Noget om, jeg holder mig til, hvad de sige. Det er jo meget spydig blevet gjort gjældende fra dem, der havde Magten i dette Stykke, at det ikke var Danmark, der havde faaet nogen Ret, det var ikke engang Nord-slesvig, det var Østerrig. Lær jeg tillade mig at spørge,

om de, der sige, at de ville have det nord-slesvigke Spørgsmaal løst i Genhold til Pragerfredens § 5, ere i Stand til at bringe Østerrig til at stille Fordringen derom? Men dersom de ikke kunne saae Østerrig til at stille denne Fordring, kan det ikke ske i Genhold til Pragerfredens § 5. Det kan saa kun ske frivillig fra den Magt, som med Jernhaand (Ufbrydelse) . . . der er nogle Ubeviddige, som sige, at vi skulle ruste os for at sætte det igjennem (Wille: Ikke alene!). Det ærede Medlem har rimeligvis ikke været tilstede; men saa vil jeg anbefale ham at læse Nigsdagstidenden. Han kan ikke rette mig i det Stykke. Jeg har tre Gange gjort det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) opmærksom paa, at han har sagt det. Det er aldeles feilagtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) insinuerer. Nei, med hjem Alliancen skulde være, er der forskellige Meninger om, og der tror jeg nok, saavidt jeg har kunnet læse, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har sagt, at det ikke var en uinteresseret Magt, man skulde søge at alliere sig med, men snarest den, som har det i sin Haand at give os vore slesvigke Brødre og Søstre tilbage. Der blev igaar udtalt af den ærede Ordfører for Flertallet, at Neutralitet kunde være ønskelig, men det var dog et Spørgsmaal, om den allerede nu var ønskelig, nemlig saalænge det slesvigke Spørgsmaal ikke var løst, og det er deri Forskjellen ligger mellem den Mand, jeg holder mig til, og de øvrige Forslagsstillere, og navnlig vil jeg citere en Hovedmand heri Thinget, en Mand, der har meget større Indflydelse paa, hvad her sker, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, og paa hvis Ord jeg lægger mere Vægt i den Slags Sager. Han udtalte, at det kunde blive Forræderi mod vore Brødre og Søstre i Slesvig, dersom vi allerede, før denne Begivenhed var indtraadt, vilde fastholde vor Neutralitet (Stemmer: Hvem er Manden?) Det er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, jeg mener. Men der er ogsaa andre Mænd baade i denne Sal og i Landet i Mængde, som mene, at det var rigtig, om vi havde fulgt den gamle Fædrelandsven, vi nu saane; om vi havde fulgt hans Raad og søgt at skaffe os en anerkjendt neutral Stilling strax. Det er altsaa for at betegne Udgaangspunktet for Forslaget, at det i Begyndelsen af Paragrafen er sagt, at det skulde være til Fremme af et Forsvarsvæsen, beregnet paa en neutral Stilling for Landet. Med Hensyn til de Foranstaltninger, som her omtales, da er det gaaet mig ligesom det ærede Flertal. Det er ikke ved mit eget Initiativ, at jeg er fremkommen med Forslaget. Jeg tiltror mig ikke disse Kundskaber, som berettigede til at opstille Sligt; men jeg har øst af de Skrifter, jeg før nævnte, uden at just derfor alle de enkelte Ting, her staa, ere blevne udtryffeligt nævnte deri; men Hoved-